

ARNAVUTLUK'TAKİ NASRETTİN OĞLU NASRETTİN

Nasreddin Hodja the Son of Nasreddin in Albania

Nasreddin fils de Nasreddin Hodja en Albanie

Drita ÇETAKU*

ÖZET

Nasrettin Hoca bir çok ülkenin halk edebiyatında mizahın temsilcisi olarak tanınmaktadır. Bu yazıda Nasrettin Hoca'nın Arnavut halk edebiyatındaki yeri ve önemi ele alınmaktadır. Ayrıca Türk ve Arnavut fıkralarının arasındaki bazı ortak özellikler ve farklılıklar dile getirilmektedir.

Anahtar Kelimeler:

Nasrettin Hoca, Arnavutluk, fıkra

ABSTRACT

Nasreddin Hodja is viewed as a representative of humor in folk literature of various countries. In this study, the place and importance of Nasreddin Hodja in Albanian folkloric literature is examined. The common elements and certain differences between Albanian and Turkish comic anecdotes are also analyzed.

Key Words:

Nasreddin Hodja, Albania, anecdotes

Yüzyıllardır esprisi tükenmeyen Nasrettin Hoca dünyayı güldürmekten "vazgeçmiyor". Gülmeyi seven insanlar da ondan vazgeçmek istemiyorlar. O kadar ki bir çok ülke, Nasrettin Hoca'nın kendi toplumundan çıktığı inancını taşıyor hâlâ.

Arnavut halkı da bu inanca sahip olanların arasında yer almaktadır. Arnavutluk'ta mizahın beşiği olarak tanınan İşkodra şehrinde anlatılagelen aşağıdaki Nasreddinvari rivayet, bu halkın Nasrettin Hoca fıkralarını hangi ölçüde benimsediğini göstermektedir:

Bu rivayete göre Nastradin veya Nastro adıyla bilinen Nasrettin Hoca, Türk Nasrettin Hoca'nın oğludur. Türkiye'den gelen babası İşkodralı bir hanımla evlenir ve kısa bir süre bu şehirde kaldıktan sonra, tekrar ülkesine döner. Kocasını çok seven İşkodralı kadın bu evlilikten doğan çocuğa Nastradin adını verir.

Arnavut halkı, bu hikâyesiyle bir

tarafından güldürme kaynağı olan Nasrettin Hoca'dan vazgeçemediğini dile getirirken, diğer taraftan bu konu üzerinde yapılabilecek çalışmalara ışık tutmaktadır. Türkiye gibi, başka bir ülkeden gelen Nasrettin Hoca'nın mizahı inceliğini kendi sözlü kültürüne ait gülmece geleneğiyle harmanlayan Arnavutlar, bu fıkraları özgün bir şekilde anlatmaya devam etmektedirler. Ne var ki, bu ülkede çok popüler olan Nasrettin Hoca'nın kökenleriyle ilgili akademik çalışmalar yok denecek kadar azdır. Nasrettin Hoca'ya ait Arnavutça, Türkçe ile Farsça belli fıkralar arasındaki benzerliklerini ortaya koyan birkaç makale dışında ciddi bir çalışmanın bulunmamasının yanı sıra, bu fıkraları içeren derlemeler de yeterli sayıda değildir. İkinci Dünya Savaşına kadar *Dija* (Vijana 1906) ve *Leka* (İşkodra 1936) adlı dergilerde yayımlanan derlemelerde Nasrettin Hoca ile ilgili fıkraların sayısı 10'u geçmemektedir. Aynı dönemlerde İlo Mitko Qafezezi tarafın-

* Bilkent Üniversitesi Türk Edebiyatı Bölümü Yüksek Lisans Öğrencisi

dan 1910 ile 1924 yıllarında yayımlanan *Rresku Arberor* adlı yapıtta 21 fıkraya yer verilmiştir. 1921 yılında da G. Anerisi, *Nasreddin Hoggia* adlı bir derleme kitabı hazırlamıştır. Son kitaptaki fıkralar İtalyanca olduğu halde, bunların Vlora İli sözlü kültürüne ait olduğu düşünülmektedir. Ayrıca, Arnavutluk Folklor Enstitüsü'ne ait *Fıkra Ansiklopedisinde* Nasrettin Hoca ile ilgili 64 fıkra yer almaktadır.

Arnavutluk dışında bulunan Kosova ve Makedonya'daki Arnavutlar arasındaki Nasrettin Hoca fıkraları ile ilgili yapılan özgün çalışmalar arasında 1972 yılında derlenmiş 100 fıkra ile ilgili yayınlar, Tihomir Gjorgjeviç'in *Nasr-edin Hodza i Arnauti* adlı kitabı (1937) ile Vlladimir Bovani tarafından derlenen *Narodne pripovetke Kosova i Metohije* (1976) adlı Sırpça yayınları ve bunların yanısıra Anton Çeta ile Halil Kajtazi'nin derlediği ve 52 fıkrayı içeren *Proze Popullore nga Drenica II* adlı yapıtı anılabilir (Çeta 1972: 76).

1972 yılında ise Tirana Üniversitesi yayını olan *Folklori Shqiptar I* de Jorgo Panajoti'nin fıkralar üzerinde yazdığı bir makale, Jakup Mato'nun "Türk ve Arnavut Folklorunda Gülmece ve Yergi" başlıklı makalesi, Shefqet Plana'nın 1977 yılında yayımladığı "Arnavutlar Arasında Nasrettin Hoca" ile *Nasrettin Hoca'nın Dünyası* adlı Sempozyumda "Arnavutluk ve Kosova Arnavutlarında Nasrettin Hoca" (1996) başlıklı makalesi ve Anton Çeta'nın "Arnavut ve Sırp ile Hırvat Sözlü Kültüründe Nasreddin Hoca" başlıklı makalelerinde fıkralar hakkında bazı yorumlara yer verilir.

Bu konu hakkında yapılan yayınlar çok az olmasına rağmen, sözlü kültürün ürünü olan Nasrettin Hoca fıkraları halk arasında çok yaygındır. Türk ve Arnavut sözlü kültür fonuna ait Nasrettin

Hoca fıkralarının çoğunda mizahi özelliklerin benzer olduğu söylenebilir. Bu iki milletin yarattığı fıkralardaki metin yapısı, tip yaratma ve mizahın kullanımı açısından görülen benzerlikler, somut bir kültürel alışverişle birlikte toplumsal ve tarihsel tecrübelerin varlığını da düşündürür.

Yukarıda anlatılan rivayetten de anlaşılacağı gibi, Nasrettin Hoca'nın Arnavutluk sözlü kültür geleneğine kabul edilişi sırasında Türk sözlü kültürünün güçlü bir etkisi olmuştur. Anton Çeta, "Nastradin Hoxha Ne Tregimet Popullore Shqiptare dhe Serbokroate" (Arnavut ve Sırp ile Hırvat Sözlü Kültüründe Nasrettin Hoca) başlıklı makalesinde, Nasreddin Hoca fıkralarının Arnavut topraklarına göç etmelerinin Osmanlı İmparatorluğu ordusunun Balkanlar'a gelişine (XIV yüzyılın sonu ile XV yüzyılın başı) ve o dönemde geliştirilen sosyal ve ekonomik ilişkilere bağlanmaktadır (Çeta 1972: 78). Pertev Naili Boratav da "Nasrettin Hoca Fıkralarının Yayılma Alanları" başlıklı makalesinin "Sonuç" bölümünde (Boratav 1996: 87) aynı düşüncüyü savunmaktadır. Ne var ki, Osmanlı orduların Balkan'lara gelişile aynı dönemde İtalya'nın Güney bölgesine göç eden Arnavutlar (onlar Arberesh adı ile bilinir) arasında anlatılan bazı fıkralarda Nastradin adı yerine Cuha adı geçmektedir (Mato). Bu gibi örnekler, Arnavutça ve Türkçe Nasrettin Hoca fıkraları arasındaki benzerliği yaratan sürecin aşamaları hakkında söz söylemenin biraz güç olduğunu gösterir. Bu, sözlü aktarım sürecinin bir gereğidir. Fıkralar, kısa metin yapısına sahip olduklarından, yaratıldıkları çevre, zaman ve şartlar hakkında yeterli bilgiyi bünyelerinde barındırmazlar. Öte yandan, sözlü kültürde milletlerarası tema göçü veya kültür alışverişi halen devam etmektedir.

Günümüzde kitle iletişim araçlarının yaygınlaşması, ulaşımın kolaylaşması ve insanlar arasında iletişim fıkraların kısa sürede yayılmasına neden olur.

Benzer mizahî özellikler taşıyan fıkralar için aşağıdaki örnekler verilebilir: Nasrettin Hoca ile oğlu ile yolda yürürken yanlarından bir cenaze arabası geçer. Oğlu, Hoca'ya cenazenin götürüldüğü yeri sorar. Hoca, işi yanmayan, su içilmeyen, yiyecek olmayan bir yere gidiyor der. Bunun üzerine oğlu da "Yani, bizim eve mı gidiyor" diye karşılık verir. Bu fıkrada görüldüğü gibi, fıkraların yaşamın olağan durumlarının mizahî öğeler serpiştirilerek çarpıcı biçimde dile getirildiği ortaya çıkar. "Kazan öldü" adını taşıyan fıkra da Türkçe ve Arnavutça metinleri arasında benzerlikleri işaret eder. İki metin kazanın öldüğü ve komşunun buna şaşırduğu anlatılarak sonuçlandırılır. Arnavut sözlü geleneğinde aynı fıkranın genişletilmiş biçimi de bulunmaktadır. Farklı bir ayrıntı olarak, Nasrettin'in şakasını anlayan komşusunun, Nasrettin'i mahkemeye vermesi ile karşılaşılır (Mato). Peki, bu fıkranın bu kadar çok beğenilmesinin sebebi ne olabilir? İki millet de, yalan ve kendini kandırma gibi durumlarda gülmece öğesinden faydalanmaktadır. Benzer özellikler sergileyen bir başka fıkra ise "Ye kürküm ye" başlıklı fıkrasıdır.

Nasrettin Hoca ile ilgili fıkralarının çoğu kelime oyunu ve mantık sivriliği üzerine kurulmuştur. Ancak gülmece ve yergi ürünü olarak Nasrettin Hoca fıkralarının halk arasında beğenilip yaşatılması sadece mizah yönüne bağlanamaz. Bu tür fıkralarda yaşamın zor şartları altında kalan insanların düştükleri trajik ve aynı zamanda komik durumlar betimlenmektedir. Onların çoğunda Nasrettin Hoca, ekonomik sıkıntılar yaşayan, yüksek sınıfın acımasızlığının kurbanı olarak da

anlatılır. Kemal Yüce'nin deyişiyle, toplumdaki her türlü düzensizlik, kötülük ve eksiklik kendisine has bir üslupla anlatılmaktadır (Yüce 1997: 63). Kısaca, onda hayatın gerçek ve acımasız yüzü komik bir şekilde betimlenmektedir. Bu komik durumların anlatılmasında zaman, mekan ve anlatıcının etkisi görünmektedir. İlhan Başgöz'ün deyişiyle, 500 yıllık bir tarih derinliği olan (12) bu fıkralarda her millet kendi tecrübesini ve belli zamanların taşıdığı sosyal özellikleri yansıtmaktadır. Bu nedenle Nasrettin Hoca, halk arasında kazanabildiği önem itibarıyla, geç dönemlerde üretilen fıkralarda da baş kahraman olmayı başarır. Ayrıca diğer kahramanlara atfedilen fıkralar, bazen Nasrettin Hoca'ya mal edilir. Örneğin, Drenica bölgesinde Hasan Karceli'nin fıkrası olarak anlatılan bir fıkra İşkodra bölgesinde Nasrettin Hoca'nın kabul edilir¹ (Çeta 1972: 80). Bununla birlikte, aynı ülkenin değişik bölgelerinde dolayan benzer temalı fıkralar bir takım farklar da taşımaktadır. Örneğin Arnavutluk'ta yayımlanan Enciklopedia Humor Satire: Nastradini'de (*Humor ve Satire Ansiklopedisi*) Nasrettin Hoca'ya ayrılan bölümdeki "İşkodra'da Nasrettin", "Buna Sahilinde Nasrettin" (Enciklopedia Humor Satire: Nastradini 2001: 495) gibi fıkralar bunun bir göstergesidir. "Kazın Ayağı" adlı fıkrasının benzeri olan bu fıkralarda değişik coğrafi isimler bulunmaktadır. Mevcut farklılıklar, toplumsal koşullarla birlikte anlatıcının özellikleri dolayısıyla ortaya çıkar. Nitekim her anlatıcının özel bir anlatım biçimi, tecrübesi ve duygusallığı vardır. Bir anlatıcı, Arnavut destanlarının meşhur kahramanları olan Kreshnikleri yenen bir Nasrettin'den söz ederken, bir başka anlatıcı Nasrettin'i, sıradan bir çoban tarafından yenilgiye uğratılmış bir tip olarak yansıtır.

“Qafa e Thanës” başlıklı fıkrada yurtdışından gelen Nasrettin Hoca bir çoban tarafından küçük duruma düşürülür: “Birçok yerde dolaşan Nasrettin Hoca, nihâyetinde Arnavutluk’a gelir ve Pogradec şehrini geçince önüne çıkan Qafa e Thanës’ta bir çoban ile karşılaşır. Nasrettin Hoca der ki: Ülkemizdeki mucizeler arasında, bin koyunun gölgesi altında durabileceği bir ağaç vardır. Dalga geçmek için bu hikâyeyi anlatan Nasrettin Hoca’nın niyetini anlayan çoban ise: Topraklarımızda yetişen lahana ve pırasalar o kadar büyüklerdir ki, onların altında 2000 koyun gölgelenebilir der.

Nasrettin Hoca:-Yiyecek durumunuz nasıl? Biz ülkemizde az parayla da yaşayabiliriz.

Çoban:-Bizde de her şey çok ucuzdur.

Nasrettin Hoca:-Mümkün değil. Bir yemek için on kuruş verilen ülkemizden daha ucuz olamaz.

Çoban:-Evet beyefendi. Ülkemizde on kuruş ile satın alınabilecek öyle bir yiyecek vardır ki, doyusya yiyip üstüne iki kişi daha doyurulabilirsin ve aynı para karşılığında tekrar satabilirsin. Bunun ne olduğunu soran Hoca’ya çoban “İşkembe” cevabını verir. Bu yerin adı nedir diye soran Nasrettin Hoca’ya “Qafa e Thanës” denince, o eşeğe binip hemen uzaklaşır.

Nasrettin Hoca fıkralarının bakıldığında, bazı fıkraların günümüzün koşullarına uydurularak güncelleştirildiği görür. “Nasrettin Hoca’nın Çivisi” adlı fıkra bunun bir örneğidir. İki ülkenin sözlü kültüründe de bu fıkranın benzer formları dışında güncel hâlleri Arnavutluk’ta yayımlanan Enciklopedia Humor Satire: Nastradini’de yer almaktadır. Sözü edilen fıkranın güncel hali şöyledir: Bugüne dek anlatılan rivayetlere göre Nasrettin Hoca, daha önce Tirana’ya hiç

gelmemiştir. Fakat bazı deliller bunun gerçek olmadığını gösterir. Bu şehirde Nasrettin Hoca’nın eşeğini bağladığı düşünülen yerlere, bir fabrikanın topografi birer çivi çakar ve hikâyeye devam eder (497-500).

Bu örnekten de görüldüğü gibi, genellikle fıkralar ve özellikle Nasrettin Hoca fıkraları, günlük yaşamla çevrenin toplumsal koşullarını yansıtan bir ürün olduğu anlaşılır. Dolayısıyla onların dinamik bir yapıya sahip olduğu söylenebilir. Günlük hayatımızda önemli bir yeri olan fıkralar, toplumsal alanlardaki değişiklikleri yansıtır veya konularını günümüze göre şekillendirir: Bir gün partiye davetli olarak giden Nasrettin Hoca’nın gözü orada bulunan bir hanımın dekoltesine takılır. Uçak şeklinde bir kolye takan bayan, Nasrettin Hoca’ya “uçacağıma mı bakıyorsunuz” diye sorar. Hoca’nın cevabı şöyle olur: “Hayır, uçacağınızın indiği havaalanına bakıyorum, aslında”.

Sözlü kültürünün bir ürünü olan Nasrettin Hoca, günümüzün yazılı metinlerine de yeni değerler kazandırmaktadır. Sözgelimi, Türk ve Arnavut halk geleneğinde çok bilinen “Hırsızın hiç suçu yok mu?” başlıklı fıkranın içeriği bazen güncel satirik programlarda malzeme olarak kullanılmaktadır. Suçlu ile suçsuz kişilerin birbiriyle yer değiştirme durumu mizahın satire dönüşmesine sebep olur.

Ünlü Arnavut mizah yazarı Niko Nikolla, “Dünyanın dört tarafındaki 333 Nasrettin ile 3 Arnavut Nasrettin” başlıklı öyküsünde, bütün dünyadan gelen Nasrettinler’in “hazırcevap” insanların yaşadığı Grabova’da (Arnavutluk Güneyi) bir araya geldiklerini yazar. Bu öyküde, mizah kursuna katılan 336 Nasrettin 1 Nisan 1972 tarihinde Grabova’da inşa edilen mizah sarayının açılışına katılma-

larından bahsedilmektedir. Onların amacı bir "barot fıçası" olarak tanınan Balkanları "mizah fıçası"na dönüştürmektir (Enciklopedia Humor Satire: Nastradini 2001: 501-504). Kosova, Prizren'de yaşayan Alim Rifat Yeşeren ise, Eşek Muhabbeti adlı tiyatro oyununda geleneksel oyunlarındaki gibi komik kişilerin komik durumlarını sergilemek için sözden kaynaklanan güldürü öğelerinden yararlanır ve geleneksel tiyatrodan gelen birçok tip güncelleştirilir. Örneklerinden biri Nasrettin Hoca tipidir. Onun aracılığıyla saçmalıklar ve yanlışları kullanarak ironik bir tavır sergiler:

N. Hoca Bir bilseniz beyler kaç eşek sahnesine tanık oldum ben bugüne kadar, bir görseniz, hüngür hüngür güler, gevrek gevrek ağladınız. Ben hayattımda çok eşek gördüm. Ağladım, güldüm, güle ağlaya bu yaşa geldim. Eşekler sayesinde bak hâlâ yaşıyorum kaç yüzyıldır. Eksik olmasınlar, günden güne de çoğalıyorlar. Sağ olsunlar, sağlam olsunlar, sağdan olsunlar, soldan olsunlar, bol olsunlar... (Yeşeren 54)

Oyunun bütünü güncel yaşam ilişkileri üzerine kurulduğu için, oyun içine yerleştirilerek rol verilen Nasrettin Hoca, bazı değişikliklere uğratarak betimlenir. Örneğin, oyunun onuncu sahnesindeki Nasrettin Hoca, çağdaş bir görünümle karşımıza çıkar: "Hiç değişmemişsiniz Sayın Nasrettin Hoca, hâlâ güldürüyorsunuz" (57) şeklindeki gazetecinin sözlerinden, bu karakterin *Eşek Muhabbeti* adlı oyuna aynı özü koruyarak kabul edildiği anlaşılır. Böylelikle mizahî yönleriyle oyuna yerleştirilen Nasreddin Hoca, kendi özelliklerini koruyarak yepyeni güncel bir sözlük ile karşımıza çıkarlar. Değişmeyen özellik ise, Nasrettin Hoca'nın hazırcevaplığıdır.

Türk ve Arnavut sözlü kültürüne ait çok sayıdaki benzer örneğin, başka

kültürlerde de karşımıza çıktığını görmek mümkündür. Saussey'in belirttiği gibi, "bütün bunlar, Avrupa ve Asya insanlığının ortak malıdır" (alıntılayan Tokmakçıoğlu 40). Bu bağlamda, çalışmamızı Nasrettin Hoca'nın bir fıkrasıyla noktalamak yerinde olacaktır: "Nasrettin sen kimsin? Senin ataların ve arkadaşların bırakacağı kimlerdir?" şeklindeki sorulara Nasrettin: Bu dünyada yaşayan bir insanım. Atalarım dedelerimdir, benden sonra gelenler ise çocuklarımdır" (Mato) şeklinde cevaplandırır. Böylelikle Nasrettin Hoca taşıdığı dünya hüviyeti vurgulanmaktadır. Ne var ki bir yandan fıkraların genelleme özelliği, onun bir bölgeden bir başka bölgeye taşınmasını kolaylaştırırken, diğer yandan doğduğu yerin koşulları ile zamanın problemlerini yansıtmaması onun bölgesel özelliklerinden kopmasına izin vermemektedir.

Notlar

¹ "Parayı Veren Düdük Çalar" adlı fıkrası

Kaynaklar

- Başgöz, İlhan. (1999) Geçmişten Günümüze Nasrettin Hoca. İstanbul: Pan Yayınları,
- Boratav, Pertev Naili. (1996) "Nasreddin Hoca Fıkralarının Yayılma Alanları". Nasrettin Hoca. Ankara: Edebiyatçılar Derneği Yayınları. s. 68-88.
- Çeta, Anton. (1972) "Nastradin Hoxha ne Tregimet Popullore Shqiptare dhe Serbokroate". Proze Popullore nga Drenica. Tirane: Shtëpia Botuese 'Tirane s. 75-81.
- Mato, Jakup. "Migrimi i se Qeshures, ose kthirja e Popujt Qeshin Njelloj" <http://www.shirazi.org.al/mato.htm>
- Enciklopedia e Humorit dhe Satires: Nastardini (2001) Haz. Mehmet Gezhilli Tirane: Argeta LMG
- Yeşeren, Rifat A. (2000) Eşek Muhabbeti. Prizren: Yeni Dönem.
- Yüce, Kemal. (1997) "Nasreddin Hoca Fıkralarında Kültür Değişimleri". Uluslararası Nasreddin Hoca Bilgi Şöleni Sempozyumu Bildirileri. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayını. s. 63-70.